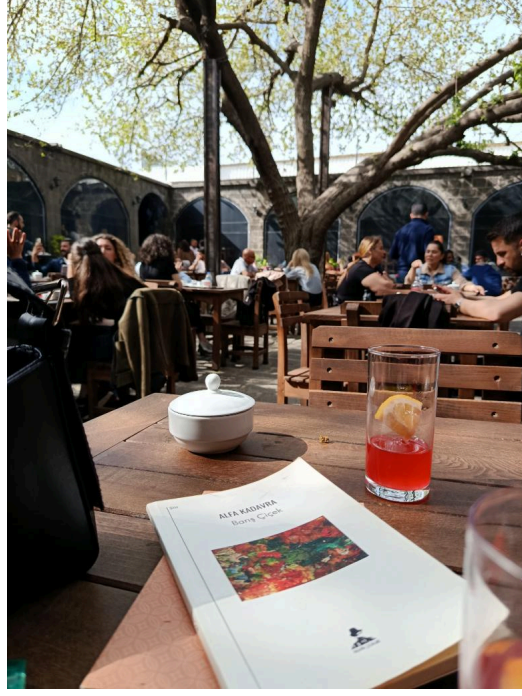

Nar Sessizliđi

– Havari • 09 Mayıs 2026

bir eylül günü
saçlarımda kırgın nehirler
rüzgarın dudağında kawa ruhlu bir sızı
sarı okyanusunda Mezopotamya'nın
tutuşturdu anızları
ve sardı her yeri yeşil alevler
kibrin dehlizlerinde gri bir koku
yeşilimsi irin sularında
ürkek kurbağalar

I.

her güz bitimi
düş tacirlerine satılırken alın teri
gördüğü her Arabi kelimedede dualar okurken babam
anladım suyun ve sessizliğin kudretini
burçak tarlalarının sarı okyanusu kurduğunda
anladım toprak küsünce bağrını delermiş
münzevi kentlerin asfaltlarında

her yolculuk insanın kendinden göçüymüş
fakat damarlarımdan taşıdığına kan
düş'tüm ve kırıldım mayhoş bir nar gibi

nar çatladı
ve içinde binlerce kırmızı
içimden bir ülkenin kalbi fıskırdı
kırletti kolalı beyaz gömleğimi
kırmızı ve yeşil lekelerle
kırletti ruhumu nar'ın yalnızlığı
göğsümün tunç bendini delip
taştı bedenden dışarı
göğsümden ayak uçlarıma serildi kent rüzgarları
ölüşümü gözlerimde gördüm fakat
kılım kıpırdamadı

II.

yanık buğday kokusuydu
uzaklardan gelen zılgıt sesleri
ve geceleri hunharca sevişirdi kurbağalar
kurak dere yataklarında
ben ise mülteci rüyalarda
kazıyordum toprağın bağırını
su yoktu
umut yoktu
ışık yok

III.

devrik duruyor her sözcük dudağımda biliyorum
idrak edemediğim bir lisanla mı konuşuyor tabiat
nedir bu üzerimdeki köhne yaşam belirtileri
bakraç bakraç hüznü üzerime yağdıran tanrı mı?
yoksa ben miyim?
hüzne kucak açan o saf tohum
bilmek istediğim bir şey daha var ki
kekeme bir fısıltıdır o utanç verici yılgınlık
yılkı bir ömrün muştusu güz müdür ?

balçık ateşle şekileniyorsa
her Adem'in içinde bir şeytanlık
yok mudur ?

IV.

mor çatlağında vedalar biriktiren dudağım kangren
çarmıhladım bileklerimi sessizliğe
her uçurum bir intihar eşiğiye şayet
neden en güzel çiçekler uçurumlarda açar
ve neden bozkırlı kadınlar
ellerinde def
bileklerinde beyaz çaput
gülümserler ölüme
damarından kanı çekildiğinde
neden kötü kokar insan

anladım ...

2016

Barış Çiçek